

Lov

Nr. 69.
9de
April.

om

Alberdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.*)

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forstaffe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal, for saa vidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne Bestemmelser være berettiget til at erholde Alberdomsunderstøttelse.

Som ligeberettiget med indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er i Ægteskab med eller senest har været i Ægteskab med en Mand med Indfødsret.

§ 2.

Afgang til Alberdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af:

a) at den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Gresoprejsning;

b) at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige og ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforskyldt;

c) at han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alberdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet, og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Vælgængerier eller Betleri; for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv. Personer over 60 Aar,

*) Udfærdiget gennem Indenrigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1890—91: Folket. Tid. Sp. 4459, 4537—4644, 4802—86, 4887—4962; Landst. Tid. Sp. 2040—2100, 2210—11, 2390; Till. A. Sp. 3393—3400; Till. C. Sp. 545—52.

Nr. 68.
9de
April.

der, naar denne Lov træder i Kraft, nyde eller have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, falde ind under Lovens Bestemmelser, hvis Understøttelsen først er begyndt efter det 60de Aar og vedkommende i de sidste 10 Aar, før denne begyndte, har opfyldt de under dette Litra anførte Betingelser samt i øvrigt fyldestgør de i Loven for Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse givne Forrifter. Den Understøttelse, der er ydet ham efter det 60de Aar, betragtes i saa Fald overført den understøttede ikke som Fattighjælp.

§ 3.

Begæring om Alderdomsunderstøttelse indgives i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor Kjøbenhavn til vedkommende Kommunalbestyrelse. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskrevet Formular, erholdes hos de nævnte Myndigheder, skal indeholde de til Bedømmelsen af den paagældendes Afgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe, og skal være forsynet med en af ham paa Tro og Love understrevet Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en saadan Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af tvende med Forholdene nøje kendte Personer, hvis Troværdighed, om fornødent, bevidnes af Øvrigheden.

§ 4.

De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøge de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald kan der optages Politiforhør over Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning. Efter endt Undersøgelse bestemmer vedkommende kommunale Myndighed, om Andrageren har Krav paa Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald, hvad og hvor meget der skal ydes ham.

Den Hjælp, som det bliver nødvendigt forinden Sagens endelige Afgjørelse at tilstaa den paagældende, betragtes, for saa vidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Fattighjælp.

§ 5.

Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Families nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men kan i øvrigt bestaa saavel i Penge som i Naturalhjælper og, hvor Omstændighederne tale derfor, i Anbringelse i særlig dertil bestemte Asyl eller lignende Anstalter.

De Regler, som overført trængende i Almindelighed gælde for Sognerejser, for Benyttelsen af Væger og Jordemødre og for Bederlag til saadanne samt for Begravelshjælp, gælde ogsaa overført Personer, som understøttes i Henhold til nærværende Lov.

§ 6.

For saa vidt den understøttedes Trang ikke har været begrundet i midlertidige Marsager saasom forbigaaende Sygdom, Arbejdsløshed og deslige, beholder han den ham een Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede.

Nr. 69. Lov af 9. April om Alderdomsunderst. til værdige trængende udenfor Fattigv.

Skulde han foretage Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke ham fra Afgang Nr. 69. til Alderdomsunderstøttelsen, eller skulde han forøde, hvad han faar i Understøttelse, bort- ^{9de} April. falder denne.

Indgaar den understøttede Ægtefælle og derefter bliver trængende til yderligere Understøttelse end den, han oppebar ved Ægtefællets Indgaaelse, gaar han over til Forsørgelse af Fattigvæsenet.

§ 7.

Alderdomsunderstøttelsen udredes af Opholds kommunen. Er den understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholds kommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvem Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Understøttelsens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen.

Saa længe en Person modtager Alderdomsunderstøttelse, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholds kommune som hvilende.

§ 8.

De af vedkommende Kommune afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab. Efter at dette paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afkrift af bemeldte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overøvrighed, der, efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne, indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. I Kjøbenhavn indsendes Regnskabet og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.

§ 9.

Al Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen tilsthyder Statskassen Halvdelen, dog ikke ud over 2 Millioner Kroner aarlig, og saaledes, at der i Finansaarene 1891—92 til 1894—95 kun tilsthydes 1 Million aarlig, medens det fulde Beløb først stilles til Raadighed i Finansaaret 1895—96.

Statstilskudet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse i Folge de modtagne Indberetninger har anvendt, og maa ikke overstige Halvdelen deraf.

§ 10.

Besværing fra de trængende over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kunne ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelse, for saa vidt Besværingen ikke tages til Folge, er endelig, men i andet Fald af de nævnte Myndigheder kan indaendes for Indenrigsministeren; i Kjøbenhavn forelægges Besværing over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren.

Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at der er ydet Alderdomsunderstøttelse til dertil uberettigede,

Nr. 69. eller at Lovens Bestemmelser i andre Henseender ere tilfidefatte, har den ligeledes at
 9de April. træffe Afgørelse i Eagen, der dog kan indantes for Indenrigsministeren.

Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem i Henshold til denne Lov paahvilende Forpligtelser afgøres i øvrigt af Amtmanden i den Overøvrigheds Kreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, og for saa vidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene afgivne Kendelser kunne indantes for Indenrigsministeren.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1891; dog skal Indenrigsministeren, naar en Bestyrelse for en Kommune anholder derom, og særlige Grunde i øvrigt tale derfor, være bemyndiget til at fastsætte, at de Bestemmelser i Loven, der ikke angaa Kommunens Forhold til andre Kommuner, først skulle træde i Kraft for Kommunen den 1ste Januar 1892.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de April 1891.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(I. S.)

Ingerslev.